

KÖZBESZERZÉSEK TANÁCSA
KÖZBESZERZÉSI DÖNTŐBIZOTTSÁG
Budapest, Margit krt. 85.
1525 Postafiók 166.

Ikt.sz.: D. 740/ 16 /2010.

A Közbeszerzési Döntőbizottság (a továbbiakban: Döntőbizottság) a Közbeszerzések Tanácsa nevében meghozta az alábbi

H A T Á R O Z A T -ot

A Döntőbizottság a *Budaplakát 11. Reklámszervező, Kereskedelmi és Szolgáltató kft.* (1027 Budapest, Ganz u. 16., képviseli: Oppenheim Ügyvédi Iroda, Dr. Mucsányi Zoltán ügyvéd 1053 Budapest, Károlyi M. u. 12., a továbbiakban: kérelmező) által a *Budapest Főváros XI. kerület Újbuda Önkormányzata* (1113 Budapest, Bocskai út 39-41., képviseli: Balogh & Medveczky Ügyvédi Iroda 1026 Budapest, Pasaréti út 18. II/6., a továbbiakban: kérelmezett) „*Az Önkormányzat tulajdonában lévő közterületek, valamint az Önkormányzat tulajdonában lévő nem közterületi ingatlanok reklám célú hasznosítása*” tárgyú pályázati eljárása ellen nyújtott be *elutasítja*.

Az eljárás során felmerült költségeiket a felek maguk viselik.

A határozat ellen fellebbezésnek, újrafelvételi eljárásnak helye nincs. A határozat felülvizsgálatát, annak kézbesítésétől számított 15 napon belül keresettel a Fővárosi Bíróságtól lehet kérni. A keresetlevelet a Fővárosi Bírósághoz címezve, de a Döntőbizottsághoz kell benyújtani.

I N D O K O L Á S

A Döntőbizottság a pályázati eljárás iratai, a kérelmező jogorvoslati kérelme, a felek írásbeli nyilatkozatai, a becsatolt okirati bizonyítékok alapján az alábbi tényállást állapította meg.

Budapest Főváros XI. Kerületi Önkormányzat 13/2003. (V. 20.) XI.ÖK. számú rendeletében határozta meg az Önkormányzat tulajdonában álló vagyonnal való rendelkezés szabályait. A rendelet hatályát az 1. § állapítja meg és rögzíti, hogy kiterjed az Önkormányzat tulajdonában levő ingatlanokra és ingó vagyponra valamint vagyoneértékű jogokra és az ezekre vonatkozó kötelezettségvállalásokra. Az 1. § (2) bekezdése akként rendelkezik, hogy a

közterületek hasznosítása esetén e rendelet szabályait akkor kell alkalmazni, ha nem rendelkezik eltérően az Önkormányzatnak a közterületek hasznosításáról szóló rendelete. Az 1. § (4) bekezdése kimondja, hogy a közterületek használatát külön helyi rendeletnek kell szabályozni. A 20. §-ban adja meg a rendeletben használt fogalmak meghatározását. A „vagyonnal való rendelkezés” - egyebek mellett - magában foglalja a vagyon hasznosítását: „ideértve különösen a bérbe – és hasznobére adást, a használat jogának biztosítását, a lízingszerződéssel való hasznosítást, **koncesszióba adást**, valamint a kezelésbe adást.”

A 13/2003. (V. 20.) XI.ÖK. számú rendelet megállapítja az Önkormányzati vagyona, törzsvagyona, annak forgalomképességére, vagyonértékelésére vonatkozó szabályokat. A 8. § (1) és (2) bekezdése értelmében az Önkormányzatot – eltérő törvényi rendelkezés hiányában – megilletik mindazok a jogok és terhelik mindazok a kötelezettségek, amelyek a tulajdonost megilletik, illetve terhelik. A tulajdonosi jogokat az Önkormányzat képviselő-testülete gyakorolja, melyet a Szervezeti és Működési Szabályzatban foglaltak szerint átruházhat. A 15. § (1) bekezdése értelmében a vagyon elidegenítését vagy hasznosítását a képviselő-testület hatáskörrel rendelkező bizottsága, a képviselő, a polgármester és a jegyző kezdeményezheti. A 15. § (2) bekezdése kimondja, hogy 25 Mft forgalmi értéket meghaladó Önkormányzati vagyon elidegenítése, használatba-, vagy bérbeadása, más módon történő hasznosítása, illetőleg a vagyonkezelés jogának átadása – a (3) bekezdésben foglalt kivételekkel – csak nyilvános (indokolt esetben zártkörű) versenyeztetés útján – a kiírt pályázat feltételeinek megfelelően – a legjobb ajánlattevő részére történhet. Azt is szabályozza a rendelet, hogy mely esetekben mellőzhető a pályáztatás.

A 13/2003. (V. 20.) XI.ÖK. számú rendelet 2. számú melléklete a Versenyeztetési szabályzat. A szabályzat 1. pontja célként rögzíti azt, hogy az Önkormányzati vagyon hasznosítása során megállapítsa a versenyeztetés általános szabályait és ezzel biztosítsa az Önkormányzat tulajdonában levő vagyon leghatékonyabb formában történő értékesítését és hasznosítását szolgáló megalapozott szerződések létrejöttét, valamint ennek keretében a pályázók számára azonos és egyenlő feltételek biztosításával a verseny tisztaságának védelmét.

A szabályzat ismerteti a pályázat típusait, alaptípusnak a nyilvános pályázatot tekinti. Megadja a pályázat kiírására vonatkozó előírásokat, a pályázaton történő részvétel feltételeit, a pályázati ajánlatra, az ajánlati kötöttségre és a pályázatok értékelésére vonatkozó előírásokat.

Budapest Főváros Közgyűlésének 59/1995. (X. 20.) Önkormányzati rendelete vonatkozik a fővárosi közterületek használatára és a közterületek rendjére. Rögzíti, hogy hatálya kiterjed Budapest főváros területén található valamennyi közterületre, azzal, hogy a 2. § (1) bekezdésében felhatalmazást kapnak a

kerületi önkormányzatok, hogy a rendelet keretei között a helyi sajátosságaiknak megfelelően önkormányzati rendeletben szabályozzák a saját tulajdonukban lévő közterületek használatát és annak rendjét.

A 4. § (2) bekezdés kimondja, hogy közterületi-használati hozzájárulást kell beszerezni a hirdetőberendezés és reklámhordozó elhelyezéséhez, fennmaradásához.

Budapest Főváros XI. Kerület Újbuda Önkormányzata a 17/2008. (VII. 8.) XI.ÖK. számú rendeletében szabályozta a közterületek használatát, annak rendjét. Az 1/A. § szerint Újbuda Önkormányzata a közterület használati jogot tulajdonosi jog gyakorlása körébe tartozó szabályozási tárgynak tekinti, azt polgári jogi jogviszonyként szabályozza. Rögzíti a 3. § (1) bekezdése, hogy a közterületnek Újbuda Önkormányzat – mint tulajdonos – kezdeményezésére bármely célból történő használatba adása előtt nyilvános felhívást kell közzétenni. A rendelet 1. számú függelékét képezi az övezeti díjkategóriák megállapítása. Több díjkategóriát határoztak meg, „B1” jelű díjtétel vonatkozik az óriásplakátra és a reklámhordozó felület négyzetméter területétől függően három kategóriát állapít meg. Amennyiben a reklámhordozó felület 4 m^2 -nél kisebb $2.655,- \text{ Ft/m}^2/\text{hó}$, 4 m^2 -t elérő, de 8 m^2 alatti reklámhordozó felületnél $3.540,- \text{ Ft/m}^2/\text{hó}$, míg 8 m^2 -es vagy azt meghaladó nagyságú reklámhordozó felület esetében $5.745,- \text{ Ft/m}^2/\text{hó}$.

A kérelmezett 2010. augusztus 25-én tette közzé nyilvános, egyfordulós pályázati felhívását az Önkormányzat tulajdonában lévő közterületek, valamint az Önkormányzat tulajdonában lévő nem közterületi ingatlanok reklámcélú hasznosítására.

A pályázati felhívás tartalmazta a pályázati ajánlat benyújtásának helyére, módjára, határidejére, a pályázati biztosítékra, a pályázati ajánlatok bontására, az ajánlatok elbírálására és az eredményhirdetés módjára, helyére, idejére vonatkozó rendelkezéseket. A felhívás szerint a pályázatok benyújtásának határideje 2010. szeptember 30-a 16.00 óra. A pályázati ajánlatokat a kiíró a legrövidebb időn belül, de legkésőbb 2010. október 30. napjáig elbírálja. Közölte, hogy a részletes pályázati tájékoztató foglalja magába a benyújtandó pályázatokkal szemben támasztott formai és tartalmi követelményeit, az ajánlatok elbírálási szempontjait.

A részletes pályázati kiírás II. pontjában adta meg a kérelmezett a pályázat tárgyára vonatkozó közlését, összhangban a pályázati felhívásával.

A II.1. pont értelmében az eredményes pályázat alapján megkötésre kerülő szerződésben az Önkormányzat biztosítja a nyertes pályázó részére az Önkormányzati tulajdonban lévő közterületek, valamint az Önkormányzat tulajdonában lévő nem közterületi ingatlanok reklámcélú használatának,

hasznosításának jogát, továbbá az Önkormányzat tulajdonában levő és a területeken elhelyezett reklámhordozók használati, hasznosítási jogát. Részletezte a terület reklámcélú használatának, valamint a terület hasznosításának fogalmát.

A terület reklámcélú használata azt jelenti, hogy

„2.1. a nyertes pályázó a saját reklámhordozóját helyezi el a területeken, függetlenül attól, hogy az adott reklámhordozón milyen tartalom (közérdekű információ, a nyertes pályázó vagy harmadik személy szolgáltatásának hirdetése) kerül közzétételre.

2.2. a területeken lévő az Önkormányzat tulajdonában álló reklámhordozók használata, függetlenül attól, hogy azokon milyen tartalom került közzétételre.”

A terület hasznosítása a részletes kiírás 3. pontja szerint azt jelenti, hogy: „a nyertes pályázó harmadik személlyel jogviszonyt hoz létre annak érdekében, hogy e harmadik személy a területen saját reklámhordozóját helyezze el, függetlenül attól, hogy az adott reklámhordozón milyen tartalom került közzétételre.”

Rögzítette a 4. pontban, hogy 5 éves határozott időtartamra jön létre a megállapodás, melyet a felek bármelyike 6 hónappal a szerződés lejártá előtt egyoldalú írásos nyilatkozatával további 5 évre meghosszabbíthat. Az 5. pont értelmében a szerződés hatálya alatt az Önkormányzat a területek reklámcélú használatára és hasznosítására a nyertes pályázó számára kizárólagosságot biztosít.

A III. pont alatt ismertette kérelmezett a pályázókkal szembeni és a IV. pont alatt az ajánlat tartalmával szembeni követelményeit.

A kérelmezett megkövetelte, hogy a benyújtandó ajánlat tartalmazza a pályázónak az Önkormányzat területén végzendő reklámgazdai feladatokra vonatkozó koncepcióját, a pályázó tegyen elfogadó nyilatkozatot a tájékoztató mellékletét képező szerződéstervezetre és vállaljon szerződéskötési kötelezettséget nyertessége esetére. Előírta azt is, hogy a terület használatának, hasznosításának ellenértékére határozott, nettó éves forint összegű díj ajánlatot kell tenni, az éves díj nettó összege minimum 55 MFt.

A kérelmezett kérte a pályázó korábbi (közterületi reklámeszköz ellenőrzés, közterületi reklámcélú bérbeadás, reklámeszköz fejlesztés területén valamely települési önkormányzattal kötött szerződés alapján végzett rendszergazdai) tevékenységének rövid bemutatását és legalább egy végzett tevékenységet alátámasztó referenciaigazolást. Ismertette azt is, hogy a rendszergazdai tevékenység magában foglalja a vonatkozó önkormányzati rendeletek megalkotásában, módosításában való szerepvállalást, a folyamatos utcabútor telepítést, karbantartást, az önkormányzati hatóságokkal való együttműködést a kommunikációban és a hirdetőeszközök felajánlásában.

A IX. pontban közölte a kérelmezett a pályázatok elbírálásának menetét és szempontrendszerét. Feltételként határozta meg legalább két települési

önkormányzattal kötött legalább 1 éves reklám-rendszergazdai referenciaigazolás csatolását.

A kiíró akként rendelkezett, hogy az összességében legelőnyösebb ajánlatot választja ki, melyhez kapcsolódóan négy bírálati részszerpontot állapított meg. Az értékelési ponttartományt 1-100 pont között határozta meg.

A kiíró az alábbi részszerpontokat és azokhoz kapcsolódó előírásokat, súlyszámokat tette közzé a részletes pályázati kiírásában:

„1.) Az ajánlattevő által megajánlott koncessziós díj mértéke. (súlyozás: 30)

Felső határ: legmagasabb összeg + Áfa: 100 pont

Alsó határ: 55.000.000,- Ft + Áfa és alatta: 1 pont

2.) A felajánlott koncessziós díj értékmegőrzésére adott koncepció. (súlyozás: 30)

Legjobb: 100 pont

Legrosszabb: 1 pont

3.) A reklámkonceptió kidolgozottsága. (súlyozás: 30)

Legjobb: 100 pont

Legrosszabb: 1 pont

4.) Az ajánlatkérő által igénybe vehető éves reklámfelület nagysága (m²). (súlyozás: 20)

Felső határ: 800 m² és felette: 100 pont

Alsó határ: 50 m² és alatta: 1 pont.”

A kérelmezett az 1. és a 4. bírálati részszerpontnál a lineáris arányosítás módszerét határozta meg, míg a 2. és 3. részszerpont esetében közölte, hogy a sorba rendezés módszerével értékeli az ajánlatokat.

A kérelmezett a X. pont alatt ismertette pályázati eljárás eredménytelenségének, valamint a pályázati ajánlat érvénytelenségének eseteit.

A részletes pályázati kiírás mellékletét képezte a „Közterület reklám-célú hasznosításáról” megnevezésű szerződés-tervezet. A szerződés-tervezetben a kérelmezett megnevezése „használatba adó”. A szerződés tárgyaként a pályázati felhívásban és a részletes pályázati kiírásban rögzítették kerültek ismertetésre, megismételték a területek használatára és hasznosítására vonatkozó fogalmat is. A szabályozást annyival egészítették ki, hogy rögzítették a hasznosítás körében, hogy a harmadik személlyel történő jogviszony létrehozása során, e jogviszony keretében a harmadik személlyel szemben ellenszolgáltatás érvényesítésére a nyertes pályázó jogosult. Kitértek arra is, hogy a szerződés hatálya alatt miként változhat az érintett ingatlanok köre, mely okokból szűkülhet, illetőleg bővíülhet. Nevezetesen, ha az érintett ingatlan kikerül az Önkormányzat tulajdonából, vagy az Önkormányzat a szerződés hatálya alatt további ingatlanok tulajdonjogát szerzi meg.

A szerződéstervezet IV. pontja foglalta magába a díj összegére vonatkozó szabályozást. A IV.8. pont szerint: „A Nyertes Pályázó az II. pontban meghatározott használati, illetve hasznosítási jog ellenértékeként a nyertes pályázatban meghatározottak szerint [*] Ft + ÁFA mértékű éves díjat köteles fizetni az Önkormányzat részére. Amennyiben a Szerződés megkötésekor fennálló állapothoz képest a Területek mértéke 5 %-ot meghaladóan bővülne, vagy csökkenne, akkor az éves díj mértéke a változás mértékét figyelembe véve arányosan módosul. A meghatározott díjon túlmenően az Önkormányzat az egyes konkrét reklámhordozók Területeken történő elhelyezése után külön közterületi használati díjat, illetve használati díjat nem érvényesít a Nyertes pályázóval szemben, függetlenül attól, hogy a Területek használatára (II.3.) vagy hasznosítására (II.4.) kerül sor (Átalánydíj). Ennek megfelelően a Területek hasznosítása (4. pont) keretében harmadik személyekkel szemben érvényesített díj a Nyertes Pályázót illeti meg.”

Kitértek arra is, hogy a kérelmezett jogosult a használati díj mértékét évente a KSH által megállapított fogyasztói árindexnek megfelelően egyoldalúan módosítani.

A szerződéstervezet V. pontja azokat a rendelkezéseket tartalmazta, amelyek a reklámhordozók elhelyezésére vonatkoztak. Az V.12. pont alatt közlésre került „A használati, hasznosítási jog Nyertes Pályázó részére történő biztosítása az Önkormányzat tulajdonosi jogainak gyakorlása keretében történik. A Szerződésben meghatározott jogok gyakorlása és kötelezettségek teljesítése során a Budapest Főváros Közgyűlésének a fővárosi közterületek hasznosításáról és a közterületek rendjéről szóló 59/1995. (X. 20.) Főv.Kgy. számú rendeletét, a Budapest Főváros XI. kerület Újbuda Önkormányzat Képviselőtestületének a közterületek használatáról és rendjéről szóló 17/2008. (VII. 8.) XI.ÖK. számú, valamint a Budapest Főváros XI. kerület Újbuda Önkormányzat Képviselőtestületének az Önkormányzat tulajdonában álló vagyonnal való rendelkezés szabályairól szóló, többször módosított 13/2003. (V. 20.) XI.ÖK. számú rendeletét, valamint az ezen rendelet 2. számú, Versenyeztetési Szabályzat elnevezésű mellékletét kell alkalmazni.”

Kérelmezett rögzítette a szerződéstervezetben, hogy az egyes reklámhordozóknak a területeken történő elhelyezéséhez ez a szerződés biztosítja a közterületi használati engedélyt. Előírásra került az is, hogy a nyertes pályázó köteles a reklámhordozók közvetlen környezetét folyamatosan tisztán, balesetmentesen rendezett állapotban tartani és a közterület-használt időtartam alatt a szükséges állagmegóvási, karbantartási kötelezettségét teljesíteni, a használat megszűnése után pedig az eredeti állapotot helyreállítani vagy annak költségeit megtéríteni.

A szerződéstervezet VI.20. pontjában egyértelműen kimondásra került, hogy a szerződés az aláírásától számított 5 éves határozott időtartamra jön lére, melyet bármelyik fél jogosult legfeljebb egy alkalommal további 5 éves időtartamra egyoldalú nyilatkozattal meghosszabbítani. A szerződés a rendes felmondás jogát kizárta, az azonnali hatályú felmondás eseteit pedig tételesen szabályozta.

A kérelmező a 2010. szeptember 21-én előterjesztett jogorvoslati kérelmében közbeszerzési eljárás jogsértő mellőzése miatt kérte jogsértés, a Kbt. 2. § (1) bekezdése, a Kbt. 242. § (1) és (4) bekezdése megsértésének megállapítását, továbbá ideiglenes intézkedésként a pályázati eljárás felfüggesztését, továbbá a kérelmezett kötelezését az eljárási költségek viselésére.

A kérelmező előadta, hogy sérti jogát, jogos érdekét a kérelmezett által közzétett pályázati felhívás, mely miatt a Kbt. 323. § (1) bekezdésében meghatározott ügyfélképesége fennáll.

A kérelmező az ügyfélképeségének alátámasztásához mellékelte cégkivonatát, mely tartalmazta a pályázat tárgyaként megjelölt tevékenységi kört. Előadta azt is, hogy nyilvánvaló érdekeltsége is fennáll a pályázati eljárással kapcsolatban. Egyrészt korábbi szerződése folyamánként jelenleg a kérelmező jogosult a területek reklámcélú használatára, hasznosítására. Közölte azt is, hogy a korábbi szerződés joghatályos egyoldalú meghosszabbításával kapcsolatos jogvita miatt a felek között polgári per volt folyamatban, melyben meghozott II. fokú jogerős ítélet szerint nem történt meg jogszerűen a szerződés időbeli hatályának meghosszabbítása részéről, azonban a pályázati eljárás befejeződéséig továbbra is végezheti a tevékenységet. A kérelmező másrészt hivatkozott arra is, hogy jelen pályázathoz hasonló tárgyú reklámcélú szolgáltatások nyújtásában egyébként is érdekelt, az ilyen tárgyú pályázatok rendszeres résztvevője, illetve nyertessége esetén teljesítője. Kérelmező szerint ezek a tények megalapozzák az ügyfélképeségét.

Megítélése szerint a jogos érdeksérelem körébe tartozik az is, ha az ajánlatkérőnek minősülő szervezet nem közbeszerzési eljárás keretében valósítja meg a beszerzését. Fontos szempont a beszerzések törvényességének biztosítása, az, hogy a Kbt. hatálya alá tartozó szerződések esetén a közbeszerzési eljárás minden lépése szabályozott, garanciális elemekkel, továbbá a Kbt. alapelveivel is védett legyen, ez biztosítja az átláthatóság és a jogorvoslathoz fűződő jogot is.

Kérelmező szerint a jogorvoslati kérelme benyújtására a Kbt-ben szabályozott jogorvoslati határidők megtartása mellett került sor. Kérelme nem minősíthető sem elkésettnek, sem időelőttinek.

Hangsúlyozta, hogy a Kbt. 323. § (2) bekezdés a)-c) pontjaiban meghatározott specifikus 15 napos határidők a konkrét esetben nem alkalmazhatóak, mivel azokat a jogalkotó közbeszerzési eljárás lefolytatása esetére állapította meg. A jogorvoslati eljárás tárgyát közbeszerzési eljárás jogsértő mellőzése képezi,

melyre vonatkozó jogorvoslati határidőt a Kbt. 323. § (2) bekezdés d) pontja tartalmazza, méghozzá akként, hogy a szerződés megkötésének időpontjától, illetve ha az nem állapítható meg akkor a szerződés teljesítésének bármelyik fél által történő megkezdésétől számított 15 napon belül nyújtható be a jogorvoslati kérelem. A kérelmező szerint sem a Kbt. 323.§ (2) bekezdés d) pontja sem a Kbt. 323. § (3) bekezdése alapján nem állapítható meg jogorvoslati kérelmének az elkésettsége, mivel ezen szakaszokban csak a jogorvoslati eljárás megindításának lehetséges végső időpontja került meghatározásra azáltal, hogy a szerződéskötés időpontját, illetve a teljesítés bármelyik fél által történő megkezdését mondta ki a szabályozás. Ellentétes lenne a közbeszerzési törvény szabályozási céljaival, rendeltetésével olyan értelmezés elfogadása, mely szerint a jogsértő mellőzés megvalósulásáig, a szerződés megkötéséig, időelőttiség miatt ne lehetne benyújtani jogorvoslati kérelmet. Ez azt jelentené, hogy az érdekelteknek meg kellene várni a jogsértés megtörténtét, mely egyben ki is zárná a reparáció lehetőségét.

A kérelmező jogi álláspontja szerint a kérelmezett nemzeti értékhatáru beszerzésre valósította meg a közbeszerzési eljárás mellőzését. Megítélése szerint a közzétett pályázati felhívás tárgya, a közterületet érintő reklámcélú használat, hasznosítás jogának átadása szolgáltatási koncesszióknak minősül és ebből következően a Kbt. tárgyi hatálya alá tartozik, mely miatt a kérelmezettnek a Kbt. Harmadik része, VI. fejezete szerinti egyszerű közbeszerzési eljárást kellett volna lefolytatnia.

A kérelmező ismertette, hogy a kérelmezett a Kbt. 22. § (1) bekezdés d) pontja alapján a Kbt. személyi hatálya alá tartozik, ezért a helyi önkormányzatnak, mint ajánlatkérőnek a közbeszerzési eljárás lefolytatási kötelezettsége fennáll.

A kérelmező kérelmében, illetőleg a jogorvoslati eljárás során megtett nyilatkozataiban ismertette a Kbt. szolgáltatási koncesszióra vonatkozó 242. § (1) és (4) bekezdésének a szabályozását. Kifejtette, hogy a közterületet érintő reklámcélú használat, hasznosítás a szolgáltatási koncesszió tipikus területe, így a beszerzés a tárgya alapján is a Kbt. hatálya alá tartozik.

A kérelmező szerint a Kbt-ben megadott szolgáltatási koncesszió fogalom alapján már az megvalósítja a mellőzést, hogy ha megtörténik a hasznosítási jog átengedése, nem szükséges további feltételként az is, hogy fennálljon a beszerzőnek az ellenszolgáltatás fizetési kötelezettsége. E körben hivatkozott a Fővárosi Ítéltábla 3.Kf.27.441/2008/7. sorszámú és a 4.Kf.27238/2009/6. sorszámú ítéletére.

A kérelmező kiemelte, hogy a kiírásban is koncesszióknak minősítették a beszerzése tárgyát, ezt a kifejezést használják, koncessziós díj megfizetését írja elő, meghatározott időtartamra biztosítva kizárólagos jogot.

A kérelmező hangsúlyozta, hogy megítélése szerint egyébként közvetlenül is megvalósul szolgáltatás megrendelés a kérelmezett részéről. A kérelmező ezen

hivatkozását arra alapította, hogy a kérelmezett 4. bírálati részszerpontként az „ajánlatkérő által igénybe vehető éves reklámfelület nagysága-t” határozta meg. Ez a részszerpont a kérelmező szerint azt juttatja kifejezésre, hogy maga a kérelmezett is közvetlenül vesz igénybe reklámfelületet, szolgáltatást a pályázat nyertesétől, így közvetlenül megvalósul közöttük a szolgáltatás és az ellenszolgáltatás megfizetése is. Nem vitatta a kérelmező, hogy a pályázati kiírás közvetlenül nem tartalmaz rendelkezést arra vonatkozóan, hogy a kérelmezett fizetne a számára biztosított reklámfelületért ellenszolgáltatást a pályázat nyertesének, azonban mivel ez nincsen kizárva, azt valószínűsíti a kérelmező, hogy a 4. részszerpont tartalmához hozzátartozik az ellenszolgáltatás fizetése.

A kérelmező jogorvoslati kérelmében a Kbt. 38. § (1) bekezdés b) pontjára hivatkozással a szolgáltatás becsült értékeként 48 hónapra vonatkoztatottan 47,5 MFt-os értéket jelölt meg. A jogorvoslati eljárás során ismertette, hogy ezen közlését a 4. részszerpont szabályozására alapította, melyben a kérelmezett felső határként 800 m² éves reklámfelület biztosítását kívánta a legelőnyösebben értékelni. A kérelmező ennek becsült értékét számította ki, méghozzá kifejezetten a főváros területére irányadó egységárak alapján. Megítélése szerint nem a 12 m²-es óriásplakátok árát kell figyelembe venni, mivel azok nem jellemzőek a kerületben, valamint a nagyfelület miatt az árak is optimalizáltak, melyből következően a négyzetméter árak alacsonyabbak. A kérelmező szerint a becsült érték meghatározásánál a reális és valóságos adottságokkal kell számolni, ezért azon hirdetési felületek átlagos árait kell figyelembe venni, amelyek a kerületben nagy számban fordulnak elő. A kérelmező ismertette, hogy XI. kerületben számos „city-light” típusú reklámtáblával rendelkezik, melyek specifikus megjelenésűek. Ezen reklámtáblák alkalmazásában a kérelmező piacvezetőnek számít és a teljesítés során is ezeket a tábláit kívánja hasznosítani.

A „city-light” táblák felülete 2 m² és a XI. kerületben az átlagos piaci ár nettó 23.800,- Ft/hó. Ennek megfelelően az éves bérleti díj összege nettó 400 db 2 m²-es nagyságú tábla alapján 9.400.400,- Ft. Az 5 éves szerződéses időtartam alapján pedig az 5 évre vonatkozó díj összege 47,5 MFt.

Kifejtette azt is a kérelmező, hogy álláspontja szerint abban az esetben is meghaladja a 25 MFt-os közbeszerzési értékhatárt a beszerzés becsült értéke, amennyiben akár a legkisebb 4 m² alatti plakát havi négyzetméter árát veszik alapul. Ennek alátámasztásaként bemutatta a kérelmezett 15/2010. (V. 28.) XI.ÖK. számú rendeletének 1. számú függelékében megadott szabályozását az óriásplakátok Ft/m²/hó havi árára vonatkozóan. Ebben 4 m² alatti reklámhordozó felület esetében 2.655,- Ft/m²/hó ellenérték került feltüntetésre. Ennél nagyobb felület esetén az ellenszolgáltatási összegek emelkedtek.

A Döntőbizottság a jogorvoslati eljárás során még az ajánlattételi határidő előtt, 2010. szeptember 29-én D.740/4/2010. számú végzésében ideiglenes intézkedést alkalmazott, a pályázati eljárást felfüggesztette.

A kérelmezett írásbeli beadványaiban és tárgyalási nyilatkozatában elsődlegesen eljárásjogi okokból kérte a jogorvoslati kérelem elutasítását.

A kérelmezett vitatta, hogy fennáll a kérelmezőnek az ügyfélképesége, jogos érdekséreleme.

A kérelmezett közölte, hogy előtte is ismert az a tény, hogy a kérelmezőnek nemcsak a cégkivonata tartalmazza a pályázat tárgya szerinti tevékenységet, hanem a kérelmező ezen kívül is rendszeresen, üzletszerűen reklámfelületeket használ, hasznosít. Magának a kérelmezettnek a részére is biztosítja ezt a tevékenységet egy korábban megkötött szerződés alapján. E körben előadta, hogy a korábban megkötött reklámfelületek használatára, hasznosítására vonatkozó szerződésük álláspontja szerint már megszűnt, mivel a kérelmező késedelmesen nyújtotta be a szerződés időbeli hatályának meghosszabbítására vonatkozó nyilatkozatát. Ezt állapította meg a kérelmező keresete alapján lefolytatott polgári perben a II. fokú bíróság. Ugyanakkor az új pályázati eljárás lefolytatásáig továbbra is a kérelmező biztosítja ezt számára.

A kérelmezett szerint a fentiek alapján a kérelmező megfelelne a joggyakorlat által klasszikusan kialakított ügyfélképeségi követelményeknek, azonban a konkrét esetben nem állapítható meg a jogos érdekének sérelme, épp ellenkezőleg, a kérelmező kifejezetten visszaélészerűen kívánja gyakorolni a jogorvoslathoz fűződő jogát.

A kérelmezett szerint amiatt nem szenved jogos érdeksérelem a kérelmező, mivel jogosult a pályázati eljárásban is részt venni, pályázatot benyújtani. Miután a kérelmező mind a pályázati, mind a közbeszerzési eljárásban pályázóként vagy ajánlattevőként részt vehetne, az eljárás nyertese lehetne, nem releváns a kérelmező szempontjából, hogy az Önkormányzat milyen típusú eljárás során választja ki a szerződéses partnerét.

A kérelmezett szerint a kérelmező abban érdekelt és amiatt nyújtotta be a jogorvoslati kérelmét, hogy minél tovább fennmaradjon az a függő jogi helyzet, amely miatt továbbra is ő jogosult használatra, hasznosításra. A kérelmező számára nem az a releváns, hogy nem közbeszerzési eljárásban kerül sor kiválasztásra, hanem az, hogy minél később fejeződjön be a pályázati eljárás.

A kérelmezett ezen kívül eljárásjogi kifogásként hivatkozott a jogorvoslati kérelem elkésztésére, illetőleg időelőttiségére is.

Az elkésztés tekintetében előadta, hogy a pályázati felhívás közzétételére 2010. augusztus 25. napján került sor. A Kbt. 323. § (2) bekezdés b)-d) pontjai szerint a jogorvoslati kérelem a vitatott ajánlatkérői döntés megküldését, közzétételét követő 15 napon belül nyújtható be. A kérelmező 2010. augusztus

25. napján szerzett tudomást a vitatott döntésről, a pályázati kiírásról és ehhez képest a 15 napos jogvesztő határidő letelte után 2010. szeptember 21-én nyújtotta be jogorvoslati kérelmét.

A kérelmezett szerint amiatt állapítható meg időelőttiség, mert a Kbt. 323. § (2) bekezdés d) pontjában megadott törvényi szabályozás alapján a jogorvoslati határidő közbeszerzési eljárás mellőzésével történő beszerzés esetében a szerződés megkötését, illetőleg a teljesítést követően indul meg. Ebből következően a jogorvoslati határidő kezdete előtt nem nyújtható be kérelem. Arra is hivatkozott a kérelmezett, hogy a kérelmező jogsértés megállapítását kéri olyan időpontban, amikor a jogsértés nem valósult meg, a pályázati kiírási feltételrendszer még változtatható.

A kérelmezett érdemi nyilatkozata szerint jogszerűen nem közbeszerzési eljárást indított, mivel a pályázat tárgya nem minősül szolgáltatási koncessziónak és ezért nem tartozik a Kbt. tárgyi hatálya alá.

A kérelmezett ismertette, hogy a koncessziót számos területen és jogágban használják, ismert annak közgazdasági tartalma, illetve különböző jogágak is szabályozzák a koncessziót. Általánosságban közgazdasági szempontból a pályázat tárgya koncessziónak minősül, mivel az Önkormányzat kizárólagosságot biztosító használati, hasznosítási jogot ad át, melyhez kapcsolódó kockázatot a jogosult viseli és őt terheli a koncessziós díjfizetési kötelezettség.

A kérelmezettel szemben azonban csak abban az esetben állapítható meg jogsértés, ha a közbeszerzési törvényben meghatározott szolgáltatási koncesszió képezi a pályázat tárgyát. A Kbt. 242. § (4) bekezdése több fogalmi elem együttes fennállása esetére mondja ki a szolgáltatási koncessziót. Alapvető eleme a Kbt. szerinti szolgáltatási koncessziónak az, hogy szolgáltatás megrendeléséhez kapcsolódik a használat, hasznosítás jogának az átengedése. Nevezetesen ajánlatkérő megrendel egy szolgáltatást és e szolgáltatás ellenértéke a hasznosítási jog átengedése vagy e jog átengedése és pénzbeli ellenszolgáltatás nyújtása a nyertes ajánlattevő részére. Kiemelte, hogy a pályázati kiírásából és a szerződéstervezetéből egyértelműen megállapítható, hogy az Önkormányzat a konkrét esetben nem rendel meg szolgáltatást és ellenértéket sem fizet a pályázó részére, ezért beszerzés sem történik. Közölte, hogy a hirdető eszközöket a pályázat nyertese saját beruházása keretében létesíti és azokat a jogviszony megszűntekor leszerelheti, így ezen eszközök tulajdonjogával sem gazdagodik az Önkormányzat. Közölte azt is, hogy a nyertes pályázó harmadik személyek részére helyez el hirdetéseket a reklámhordozón és e tevékenység eredményétől függetlenül fizeti meg az éves díjat az Önkormányzat számára.

A kérelmezett megítélése szerint tévesen értelmezi a kérelmező a 4. bírálati részszerpont tartalmát. Ez a részszerpont csak azt foglalja magában, hogy mekkora reklámfelületet nem hasznosít harmadik személyekkel a pályázat nyertese, hanem ennek a használatának, hasznosításának a jogát fenntartja saját maga számára. Felhívta arra is a figyelmet, hogy ezen részszerponttal összefüggésben nem határozott meg érvényességi feltételt és kötelező mértéket sem, a szerződéstervezetben sincs ezzel kapcsolatos rendelkezés. Erre a részszerpontra nem volt kötelező vállalást tenni, illetőleg „nullás” vállalás esetén is érvényes a pályázat. Ellenszolgáltatást sem kellett külön feltüntetni ezzel a részszerponttal kapcsolatban. A részszerpont valóban rögzítette, hogy a felső határ 800 m^2 és felette, azonban abból következően, hogy 100 pont a maximális pontszám, melyet 800 m^2 -hez rendelt, nem valószínűsíthető nagyobb felület megajánlása. A részszerpontnak alsó határa sincs, mivel az 50 m^2 -nél kisebb felületre is megajánlás volt tehető.

A kérelmezett azon hivatkozásának fenntartása mellett, hogy nem valósul meg beszerzés, több szempontból is vitatta a kérelmezőnek a becsült értékre vonatkozó számítását. Egyrészt olyan szempontból, hogy a kérelmező specifikus, a legdrágább reklámfelületet vette alapul, megítélése szerint az óriásplakátokat kellene inkább figyelembe venni ilyen számítás során. Az évi 800 m^2 -es részszerpont vállalás alapulvételével egy hónapra esően havi 68 m^2 kerül hasznosításra, mely azt jelenti, hogy ha egy óriásplakát 12 m^2 , akkor négy év alatt 3200 m^2 hasznosítására ad lehetőséget, mely 267 táblának felel meg. Abban az esetben érné el a közbeszerzési értékhatárt, ha egy tábla havi egységára 93.632,- Ft lenne. Közölte, hogy tudomása szerint Budapesten a táblák kihelyezésének díjazása 25.000-38.000,- Ft+Áfa között mozog, mely listaárnak tekinthető és ebből versenyhelyzetben alacsonyabb díjazás is elérhető. A kérelmezett szerint nem mutatható lényeges eltérés ki az árak között az országos és a budapesti átlag között. Előadása alátámasztásaként mellékelte az ODEX Outdoor Expert Kft. által 2010. október 8-án kiállított nyilatkozatot. Ebben az ODEX Kft., mint a közterületi hirdetési tevékenység magyarországi piacának egyik meghatározó szereplője közli, hogy a piaci sztenderdek szerint a megrendelők és a hirdetési szolgáltatók közötti jogviszonyok havi elszámolási rendszerben működnek, melynek megfelelően egy hirdetési időtartam egy hónap. Éves területmennyiség lekötése esetén az elszámolás a havi mennyiségek összegezése alapján történik. Kijelenti, hogy átlagos pozíciójú óriásplakátok (melyek alapterülete 12 m^2) átlagos bérleti díja ma Magyarországon 25.000-38.000,- Ft+Áfa/hó között van. Becsatolta továbbá az ODEX Kft. ismételt nyilatkozatát arról, hogy Budapesten érvényesülő díjak 30.000,- Ft+Áfa és 43.000,- Ft+Áfa között alakulnak. Ezen kívül nyilatkozatot csatolt az OPEN Kft-től, mely szerint Budapesten és országosan 26.000,- Ft+Áfa és 35.000,- Ft+Áfa közé esnek az irányadó díjak. A Bell & Partners Kft. pedig azt közölte,

hogy Budapesten és országosan egyaránt 28.000,- Ft+Áfa és 40.000,- Ft+Áfa között mozognak a díjazások.

A kérelmezett szerint a kérelmező által hivatkozott két Fővárosi Ítéltábla által hozott ítélet sem támasztja alá a kérelmező jogorvoslati kérelmét. A két ügynek eltérő volt a tényállása, mivel az Önkormányzatok szolgáltatási kötelezettségük körében biztosítottak koncessziót. Jelen esetben viszont a kérelmezett nem szolgáltatási kötelezettsége körében tartozó feladatot tett a pályázata tárgyává, hanem az Önkormányzatokról szóló törvény alapján fennálló jogosultságát gyakorolja, hasznosítja a területeket, gyakorlatilag profitérdekelt, üzletszerű értékesítést végez.

Közölte azt is a kérelmezett, hogy a szerződéstervezet V.12. pontjában rögzítette azt, hogy az Önkormányzat, mint az érintett ingatlanok tulajdonosa biztosítja a szerződés tárgyát képező használati és hasznosítási jogot.

A Döntőbizottság először – figyelemmel a kérelmezett eljárásjogi kifogásaira is – azt vizsgálta, hogy fennállnak-e a feltételei a jogorvoslati kérelem érdemi elbírálásának.

A Döntőbizottság először a kérelmező ügyfélképességét vizsgálta és annak fennálltát az alábbi indokokra tekintettel megállapította.

A Kbt. 323. § (1) bekezdése értelmében kérelmet nyújthat be az ajánlatkérő, az olyan ajánlattevő, részvételeire jelentkező vagy egyéb érdekelt (a továbbiakban: kérelmező), akinek jogát vagy jogos érdekét az e törvénybe ütköző tevékenység vagy mulasztás sérti vagy veszélyezteti.

A közbeszerzési törvény szabályozása az ajánlatkérőn kívül azt követeli meg az ügyfélképesség megállapításához, hogy az érintett személy, szervezet jogát, jogos érdekét sértse vagy veszélyeztesse a közbeszerzési törvénybe ütköző tevékenység, mulasztás.

A Döntőbizottság megítélése szerint a jogorvoslati ügyekben azonos szempontok és elvek alapján kell megítélni a kérelmező ügyfélképességének fennállását. Az ügyfélképesség tekintetében az elmúlt évek során állandósult a joggyakorlat abban, hogy mely tények, illetve azoknak a jogi helyzetre vonatkozó hatása alapozza meg a jogos érdeksérelem megállapíthatóságát.

A konkrét esetben a becsatolt okirati bizonyítékok és e tekintetben a felek egyező előadása alapján egyértelműen megállapítható, hogy a kérelmező tekintetében teljesültek a Kbt. 323. § (1) bekezdésében megköveteltek.

A kérelmező, mint gazdasági társaság már évek óta rendszeresen végzi a reklámfelületek használatára, hasznosítására vonatkozó tevékenységét, egyebek mellett a kérelmezettel is több éve jogviszonyban áll. A Döntőbizottság szerint e tények egyértelműen megalapozzák a kérelmező közvetlen jogi érdekelttségét a pályázati eljárásban, mivel a pályázat tárgya épp azon tevékenység, melyet

korábban is végzett a kérelmező. A Döntőbizottság szerint a jogos érdek körébe tartozik az a kérdés is, hogy a kérelmezett jogszerű eljárás keretében válassza ki azt a személyt, szervezetet, akivel szerződést köt és aki jogosult lesz a teljesítésre. Így nem érinti az ügyfélképeséget az a kérdés, hogy a pályázati eljárásban a kérelmező is indulhatna. A gazdasági társaságok, az érdekelt személyek, szervezetek elsődleges jogi érdekei közé tartozik, hogy jogszerűen jöjjön létre a több évre vonatkozó, nem kis értékű szerződés, mely alapvetően meghatározza a gazdasági társaság, a konkrét esetben a kérelmező pénzügyi, gazdasági helyzetét, működésének, tevékenységének feltételeit.

A Döntőbizottság az alábbi indokokra tekintettel nem ítélte alaposnak a kérelmezettnek sem az elkészettségre, sem az időelőttiségre vonatkozó eljárásjogi kifogását.

A kérelmezett 2010. augusztus 25-én tette közzé a pályázati kiírást arra, hogy pályázati eljárást folytat le a tulajdonában levő közterületek, valamint a tulajdonában lévő nem közterületi ingatlanok reklámcélú hasznosítására. A pályázati kiírás közzétételi időpontjakor, mint a pályázati eljárás indításának időpontjakor hatályos közbeszerzési törvény szabályozása alapján vizsgálta a Döntőbizottság azt, hogy a kérelem a Kbt-ben meghatározott jogvesztő határidőkön belül került-e benyújtásra.

A Kbt. 323. § (2)-(4) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik:

(2) A kérelem

- a) közbeszerzési eljárást lezáró jogsértő döntés esetében
 - aa) az eredményhirdetésen jelen lévő ajánlattevők, részvételi jelentkezők esetében az eredményhirdetést követő naptól,
 - ab) az eredményhirdetésen jelen nem lévő ajánlattevők, részvételi jelentkezők esetében az írásbeli összegezés (adott esetben a 96/C. § szerint módosított írásbeli összegezés) megküldését követő naptól,
- b) egyéb ajánlatkérői döntés esetében a döntésről szóló értesítés megküldését követő naptól,
- c) egyéb esetekben a vitatott ajánlatkérői döntés közzétételét vagy a dokumentáció átvételét követő naptól,
- d) a közbeszerzési eljárás mellőzésével történő beszerzés esetében a szerződés megkötésének időpontjától, **illetőleg ha ez nem állapítható meg, akkor a szerződés teljesítésének bármelyik fél által történő megkezdésétől számított tizenöt napon belül nyújtható be.**

(3) Ha a közbeszerzési eljárás mellőzésével történő beszerzés a (2) bekezdés szerinti határidő leteltét követően jut a kérelmező tudomására, a kérelmet a szerződés megkötésének időpontjától, **illetőleg ha ez nem állapítható meg, akkor a szerződés teljesítésének bármelyik fél által történő megkezdésétől számított egy éven belül nyújthatja be.**

(4) A (2) és (3) bekezdés szerinti határidők elmulasztása jogvesztéssel jár.

A Döntőbizottság a Kbt. 323. § (2) bekezdésének vizsgálata alapján megállapította, hogy a jogalkotó az egyes pontokban specifikált törvényi tényállásokra állapította meg a 15 napos objektív jogorvoslati határidőt. A Kbt. 323. § (2) bekezdés alpontjai közül egyedül a d) pontban szabályozott törvényi tényállás vonatkozik a jelen jogorvoslati eljárás tárgyát is képező közbeszerzési eljárás mellőzésével történő beszerzésre. A Kbt. 323. § (2) bekezdés a)-c) pontjaiban meghatározott törvényi tényállások a közbeszerzési eljárások egyes eljárási cselekményei vonatkozásában határozzák meg a 15 napos jogvesztő határidő kezdő időpontját. Miután a kérelmezett nem közbeszerzési eljárást indított, ezért nem vonatkozik rá a Kbt. 323. § (2) bekezdés a)-c) pontjában szabályozott eset.

A Döntőbizottság megállapította, hogy a kérelmező jogorvoslati kérelme nem minősülhet elkésletnek, mivel a Kbt. 323. § (2) bekezdés d) pontjában megadott szabályozása alapján a kérelmező egészen a mellőzéssel megvalósuló beszerzés szerződéskötésének időpontjától, illetve ennek meg nem állapíthatósága esetén a szerződés teljesítésének megkezdésétől számított 15 napon belül nyújthatja be a jogorvoslati kérelmét. A Kbt. 323. § (2) bekezdés d) pontja objektív határidőt állapít meg, ezen határidő tekintetében a tudomásra jutás nem bír relevanciával, így a jogorvoslati határidő megtartása szempontjából irreleváns, hogy a kérelmező mikor szerzett tudomást a közzétett pályázati kiírásról.

A Döntőbizottság megítélése szerint nem állnak fenn a feltételei az időelőttiség miatt történő elutasításnak sem.

A konkrét esetben a Döntőbizottság jogi álláspontja szerint a kérelmező jogorvoslati kérelme nem minősül időelőttinek. A kérelmező jogorvoslati kérelmét amiatt nyújtotta be, mert a kérelmezett nem közbeszerzési eljárást indított és nem közbeszerzési eljárás keretében kívánja a beszerzési igényét kielégíteni. A közbeszerzési törvény szabályozása állapítja meg a közbeszerzési eljárás lefolytatási kötelezettséget, mely kötelezettség teljesítésének első és alapvető lépései közé az tartozik, hogy ajánlatkérő közbeszerzési eljárást indít és erre vonatkozó hirdetményét a Közbeszerzési Értesítőben, vagy az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzéteszi. Jelen esetben a kérelmezett magatartásából egyértelműen megállapítható, hogy nem közbeszerzési eljárást indított és az is, hogy nem is közbeszerzési eljárás keretében, annak lefolytatása alapján kíván eljárást lezáró szerződést kötni. Így megvalósult olyan magatartás, amelynek jogszerűsége, közbeszerzési törvénybe ütköző volta vizsgálható, illetve vizsgálendő.

A Döntőbizottság szerint a fentiekre tekintettel nem bír relevanciával az a körülmény, hogy a Kbt. 323. § (2) bekezdés d) pontjában és a (3) bekezdésben a jogalkotó a jogorvoslati kérelem benyújtására rendelkezésre álló jogorvoslati

időtartamot (mind a 15 naposat, mind az 1 éveset) úgy határozta meg, hogy ahhoz kezdő időpontként a szerződéskötést, illetve a teljesítés megkezdését rendelte. A kérelmezők alapvető joga a Kbt. 323. § (1) bekezdése alapján, hogy joguk, jogos érdekük sérelme, veszélyeztetése esetén benyújthassák a jogorvoslati kérelmüket. Úgyszintén alapvető követelmény a Kbt. alapelveiből következően, hogy ajánlatkérők jogszerűen járjanak el és hatékony, reparálhatóságot biztosító jogorvoslat valósuljon meg. Ez teszi lehetővé, hogy a Döntőbizottság gyakorolni tudja a Kbt. 340. § (2)-(4) bekezdésében meghatározott jogkövetkezmények alkalmazását, felhívhatta ajánlatkérőt a törvénynek megfelelő eljárásra, az eljárás folytatását feltételhez köthesse és megsemmisíthesse a jogsértő döntéseket.

Összegezve a fentieket a Döntőbizottság megállapította, hogy fennállnak a feltételei a kérelmező jogorvoslati kérelme érdemi elbírálásának.

A kérelmező jogorvoslati kérelme alapján a Döntőbizottságnak abban a kérdésben kellett döntést hoznia, hogy a kérelmezett jogszerűen járt-e el akkor, amikor mint tulajdonos pályáztatási eljárást indított vagy ezen magatartásával jogsértően mellőzte a közbeszerzési eljárás lefolytatását.

A Döntőbizottság a jogvita tárgyára tekintettel áttekintette az önkormányzatokra, az önkormányzati tulajdonra, továbbá a tulajdonjogra, a tulajdonnal való rendelkezésre vonatkozó jogszabályi előírásokat.

A kérelmezett önkormányzat és rá vonatkozóan a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény (továbbiakban: Ötv.) állapítja meg az alapvető rendelkezéseket.

Az Ötv. I. fejezete állapítja meg – egyebek mellett – az önkormányzati jogokat. Az 1.§ (6) bekezdés b) pontja kimondja, hogy a helyi önkormányzat a törvény keretei között **önkormányzati tulajdonával önállóan rendelkezik**, bevételeivel önállóan gazdálkodik, az önként vállalt és kötelező önkormányzati feladatok ellátásáról egységes költségvetéséből gondoskodik. Saját felelősségére vállalkozó tevékenységet folytathat.

Az Ötv. 4. §-a kimondja, hogy az 1-3. §-ban biztosított önkormányzati jogok minden helyi önkormányzat tekintetében egyenlőek.

Az Ötv. 12. § (4) bekezdés b) pontja kimondja, hogy az önkormányzat képviselő-testülete zárt ülést rendelhet el a vagyonával való rendelkezés és az általa kiírt pályázat tárgyalásakor, ha a nyilvános tárgyalás üzleti érdeket sértene.

Az Ötv. IX. fejezetének szabályozása foglalja magába az önkormányzatok gazdálkodására vonatkozó rendelkezéseket.

Az Ötv. 78. § (1) bekezdése kimondja, hogy a helyi önkormányzat vagyona tulajdonából és a helyi önkormányzatot megillető vagyoni értékű jogokból áll, amelyek a helyi önkormányzati célok megvalósítását szolgálják.

Az Ötv. 80. § (1) bekezdése szerint a helyi önkormányzatot – az Ötv-ben meghatározott eltérésekkel – **megilletik mindazok a jogok és terhelik mindazok a kötelezettségek, amelyek a tulajdonost megilletik, illetőleg terhelik.** A tulajdonost megillető jogok gyakorlásáról a képviselő-testület rendelkezik. A 80. § (2) bekezdése értelmében a helyi önkormányzat meghatározott vagyontárgy vagy vagyonrész elidegenítését, megterhelését, vállalkozásba való bevitelét, illetőleg más célú hasznosítását önkormányzati rendeletben helyi népszavazáshoz kötheti.

Az önkormányzat gazdálkodására vonatkozó 88. § (3) bekezdés b) pontja értelmében saját bevételnek minősül egyebek mellett az önkormányzati vagyon bérbeadásából, haszon bérbeadásából, üzemeltetéséből, **koncessziós díjából** származó bevétel.

Az önkormányzati vagyonnal, tulajdonnal és az azzal való rendelkezéssel kapcsolatosan az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (továbbiakban: Áht.) is megállapít előírásokat figyelemmel arra, hogy a 2. § (1) bekezdése értelmében az államháztartás része az önkormányzati alrendszer.

Az Áht. 105. § (3) bekezdése szerint a helyi önkormányzatok és a kisebbségi önkormányzatok vagyongazdálkodásának az Áht-ben nem szabályozott kérdéseit külön törvény szabályozza.

Az Áht. 108. § (1) bekezdése értelmében az államháztartás alrendszeréhez kapcsolódóan – a költségvetési törvényben, az állami vagyon kezelésére vonatkozó kormányrendeletben, illetőleg a helyi önkormányzat rendeletében, valamint a helyi kisebbségi önkormányzat határozatában meghatározott értékhatár feletti – vagyont értékesíteni, a **vagyon feletti vagyonkezelés jogát, a vagyon használatát, illetve a hasznosítás jogát átengedni** – ha törvény vagy állami vagyon esetében a törvény felhatalmazása alapján kiadott jogszabály kivételt nem tesz – **csak nyilvános (indokolt esetben zártkörű) versenyeztetés útján, a legjobb ajánlatot tevő részére lehet.**

Az Áht. 127. §-a akként rendelkezik, hogy a törvényben meg nem határozott fogalmak, értelmezések tekintetében a Ptk. rendelkezései megfelelően irányadóak.

A Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. IV. törvény (továbbiakban: Ptk.) 112. § (1) bekezdése szerint **a tulajdonost megilleti az a jog, hogy a dolog birtokát, használatát vagy hasznai szedésének jogát másnak átengedje, a dolgot biztosítékul adja vagy más módon megterhelje, továbbá, hogy tulajdonjogát másra átruházza vagy** – ingatlan tulajdonjoga kivételével – azzal felhagyjon.

A Döntőbizottság az Ötv., az Áht. és a Ptk. vonatkozó - fentiekben ismertetett - szabályainak együttes áttekintése és értelmezése alapján megállapította, hogy a helyi önkormányzatokat, mint vagyontárgyaik tulajdonosait megilleti a tulajdonost megillető jogosultságok, melyet az Alkotmánybíróság is számos

határozatában megerősített. A helyi önkormányzatok jogosultak arra, hogy a tulajdonukkal rendelkezzenek, mely rendelkezési jogosultság egyértelműen magában foglalja azt a jogot is, hogy használatba adják, illetve hogy a hasznosítás jogát másnak átengedjék.

A Döntőbizottság az Áht. és az Ötv. előírásainak vizsgálata alapján azt is megállapította, hogy ezen törvényekben meghatározásra kerültek a vagyonnal való rendelkezés, a vagyonhasznosítás eljárási szabályai, az eljárás módjával kapcsolatos követelmények.

Az Áht. 108. § (1) bekezdése a vagyonnal való rendelkezés körében (kifejezetten a hasznosítás jogának átengedése körében is) kimondja, hogy az nyilvános versenyeztetés útján valósulhat meg. Ezzel szoros összefüggésben mondja ki az Ötv. 80. § (1) bekezdése, hogy a tulajdonosi jogok gyakorlásáról a képviselő-testület rendelkezik, aki a döntést helyi népszavazáshoz kötheti a 80. § (2) bekezdése értelmében, illetve a 12. § (4) bekezdés b) pontja értelmében a vagyonnal való rendelkezés és az általa kiírt pályázat tárgyalásakor zárt ülést rendelhet el.

Az Áht. és az Ötv. fenti szabályai alapján megállapítható, hogy azt a követelményt támasztják a helyi önkormányzatok képviselő-testületeivel szemben - kivételektől eltekintve -, hogy a tulajdonukkal nyilvános versenyeztetés útján rendelkezzenek, ennek keretében adják, adhatják át a hasznosítás jogát harmadik személyeknek.

A Döntőbizottság megállapította, hogy a vagyon hasznosításának fogalmi körében sem az Áht., sem az Ötv., de a Ptk. sem tartalmaz tételes, taxatív felsorolást. Erre tekintettel a Döntőbizottság megítélése szerint a vagyon hasznosításának körébe beletartoznak mindazon tételes jogilag külön nem is szabályozott, de a joggyakorlatban általánosan alkalmazott jogintézmények is, amelyek tartalmi elemei azt juttatják kifejezésre, hogy a tulajdonos a tulajdonának tárgyát átadja harmadik személynek, aki jogosult azt használni, hasznosítani és ezért ellenérték fizetési kötelezettség terheli a tulajdonos irányába. A Döntőbizottság megítélése szerint specifikus vagyonhasznosítási mód a koncesszióba adás.

Az 1991. évi XVI. törvény rendelkezik a koncesszióról, melynek bevezető rendelkezései szerint a kizárólagos állami, önkormányzati vagy önkormányzati társulási **tulajdon hatékony működtetésének**, valamint a kizárólagosan az Állam vagy az önkormányzat hatáskörébe utalt tevékenységek gyakorlásának egyik lehetséges útja **mindezek koncessziós szerződés alapján való átengedése**. E jogintézmény megteremtése érdekében alkotta meg az Országgyűlés ezt a törvényt. Részletesen szabályozza a jogszabály a koncessziós pályázati feltételeket, a koncessziós szerződés tartalmi elemeit, a kötelezően betartandó előírásokat. A törvény 1. § (1) bekezdésében állapítja meg a tárgyi

hatályát, melyre vonatkozó rendelkezések alapján rögzíthető, hogy a kérelmezett pályázati eljárásának tárgya nem tartozik a koncesszióról szóló 1991. évi XVI. törvény hatálya alá.

A Döntőbizottság megvizsgálta a törvényi szabályozások mellett a kérelmezett önkormányzat által a vagyongazdálkodásáról hozott önkormányzati rendeleteket is, különösen a 13/2003. (V. 20.) XI. ÖK. számú rendeletet. Az önkormányzat rendeletében megismételte egyrészt az Ötv. és az Áht. szabályozását a tulajdonjoggal való rendelkezésről, emellett 20. §-ban megadta a „vagyonnal való rendelkezés” tartalmát is. E körbe sorolta a bérbeadáson, a haszonbérbeadáson, a használat jogának biztosításán, a lízingszerződéssel történő hasznosításon kívül a koncesszióba adást is. Az önkormányzat ezen rendeletében azt mondta ki, hogy az Áht. és az Ötv. szabályozása alapján a vagyonával történő rendelkezés, a vagyon hasznosítása körébe tartozó esetnek tekinti a vagyon koncesszióba adását. A Döntőbizottság megítélése szerint az önkormányzati rendeletben megállapított szabályozás összhangban van az Áht. és az Ötv. által megadott törvényi keretekkel, melyek értelmében a tulajdonos, így az önkormányzat is jogosult dönteni és rendelkezni a vagyonának a hasznosításáról. A vagyonhasznosítás körébe sorolhatóak tételes és taxatív felsorolás hiányában az ennek megfelelő egyéb jogintézmények is. A bérbeadáshoz, a haszonbérbeadáshoz képest a koncesszió, mint a vagyonhasznosítás egyik módja sajátos specifikumokkal rendelkezik. A koncesszió jogosultja meghatározott időtartamra kap kizárólagos jogosultságot a használatra, hasznosításra azzal, hogy ennek kockázata őt terheli és köteles a kockázatától függetlenül a koncessziós díj megfizetésére.

A Döntőbizottság megállapította azt is, hogy a 13/2003. (V. 20.) XI. ÖK. számú rendelet 2. számú mellékletében alkotta meg az önkormányzat a versenyeztetési szabályzatát, mely foglalja magában a vagyonhasznosításra vonatkozó versenyeztetési előírásokat. A Döntőbizottság összevetette a versenyeztetési szabályzatban és a konkrét pályázati eljárás dokumentumaiban foglaltakat, melyből azt a következtetést vonta le, hogy az önkormányzat az Áht. 108. § (1) bekezdése és saját versenyeztetési szabályzata alapján járt el a pályázati kiírásában.

A Döntőbizottság ezt követően azt vizsgálta, hogy az a tény, hogy az önkormányzat a vagyonhasznosításra hivatkozással nyilvános versenyeztetési eljárást indított sérti-e a közbeszerzési törvény rendelkezéseit, nevezetesen a közbeszerzési törvény kógens előírásai alapján az önkormányzatot terhelte-e közbeszerzési eljárás lefolytatási kötelezettség.

A Döntőbizottság erre tekintettel áttekintette a közbeszerzési eljárás lefolytatására vonatkozó kötelezettséget előíró rendelkezéseket, majd pedig ezeket összevetette a konkrét történeti tényállás egyes elemeivel.

A közbeszerzési törvény legalapvetőbb követelményét foglalja magába a Kbt. 2. § (1) és (2) bekezdése, melyben kimondásra kerül a közbeszerzési eljárás lefolytatási kötelezettség.

A Kbt. 2. § (1) és (2) bekezdése szerint:

(1) E törvény szerint kell eljárni a közbeszerzési eljárásokban, amelyeket az ajánlatkérőként meghatározott szervezetek visszterhes szerződés megkötése céljából kötelesek lefolytatni megadott tárgyú és értékű beszerzések megvalósítása érdekében (közbeszerzés). A közbeszerzésekkel kapcsolatos jogorvoslat különös szabályaira is e törvény alkalmazandó.

(2) Az európai közösségi (a továbbiakban: közösségi) értékhatárokat elérő vagy meghaladó értékű közbeszerzésekre e törvény második részét, az ezek alatti és egyben a nemzeti értékhatárokat elérő értékű közbeszerzésekre a harmadik részét alkalmazva kell eljárni, kivéve, ha e törvény másként rendelkezik.

A Kbt. 2. § (1) bekezdése több kötelező feltétel együttes fennállása esetére határozta meg a közbeszerzési eljárás lefolytatási kötelezettségét.

A Kbt. 2. § (1) bekezdése értelmében követelmény, hogy a Kbt. személyi hatálya alá tartozó, tehát ajánlatkérőnek minősülő szervezet, a Kbt. tárgyi hatálya alá tartozó és a közbeszerzési értékhatárt meghaladó visszterhes beszerzését közbeszerzési eljárás keretében valósítsa meg.

A Döntőbizottság elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a kérelmezett a Kbt. személyi hatálya alá tartozik-e. A Kbt. a IV. fejeztében a 22. §-ban határozza meg az általános közbeszerzési eljárásokra irányadóan a közösségi értékhatárt elérő, illetőleg azt meghaladó értékű beszerzések esetén az ajánlatkérőnek minősülő szervezetek körét. A Kbt. 162. § (1) bekezdés a) pontja alapján a Kbt. 22. § (1) bekezdésében meghatározott ajánlatkérők különös eljárás esetében is ajánlatkérőnek minősülnek, továbbá a Kbt. 241. § a) pontja értelmében nemzeti értékhatár elérése és meghaladása esetén szintén ajánlatkérőnek tekintendők a Kbt. 22. § (1) bekezdésében meghatározott szervezetek.

A Kbt. 22. § (1) bekezdés d) pontja értelmében ajánlatkérőnek minősül a helyi önkormányzat. A Döntőbizottság a Kbt. ezen rendelkezésére tekintettel megállapította, hogy a kérelmezett, Budapest XI. Kerület Újbuda Önkormányzata ajánlatkérőnek minősül, a Kbt. személyi hatálya alá tartozik.

A Döntőbizottság ezt követően azt vizsgálta, hogy a kérelmezett által közzétett pályázati kiírás tárgya a Kbt. tárgyi hatálya alá tartozik-e.

A közbeszerzési törvény szabályozásában a jogalkotó eltérően határozta meg a közösségi értékhatárt elérő, továbbá a nemzeti értékhatárt elérő, valamint az általános és a különös közbeszerzési eljárás tárgyait.

A Kbt. Második része esetében mind az általános, mind a különös közbeszerzési eljárás tekintetében nem képezi a közbeszerzés tárgyát a szolgáltatási koncesszió, sőt különös közbeszerzési eljárás esetén az építési koncesszió sem.

A Kbt. Második része vonatkozásában az általános közbeszerzés tárgyai a Kbt. 23. §-a értelmében „árubeszerzés, építési beruházás, építési koncesszió, illetőleg szolgáltatás megrendelése, kivéve a szolgáltatási koncessziót (Kbt. 242. § (4) bekezdése).”

A Kbt. Harmadik részének szabályozása vonatkozik a nemzeti értékhatárokat elérő értékű közbeszerzésekre. A Kbt. 242. § (1) bekezdése értelmében az általános egyszerű közbeszerzési eljárásnak a tárgya lehet árubeszerzés, építési beruházás, építési koncesszió, szolgáltatás megrendelése, illetőleg szolgáltatási koncesszió. A különös egyszerű közbeszerzési eljárásnak szintén nem képezi tárgyát a Kbt. 256. § (1) bekezdése alapján a szolgáltatási koncesszió, az csak az árubeszerzést, építési beruházást, illetőleg a szolgáltatás megrendelését foglalja magában.

A közbeszerzési törvény fenti szabályozásának áttekintése alapján rögzíthető, hogy a jogalkotó különös közbeszerzési eljárás esetében nem állapított meg közbeszerzési eljárás lefolytatási kötelezettséget abban az esetben, ha a beszerzés tárgya szolgáltatási koncesszió. A jogalkotó ugyan csak a nemzeti értékhatárú általános egyszerű közbeszerzési eljárás tárgyaként határozta meg a Kbt. 242. §-ában a szolgáltatási koncessziót, azonban jogi szempontból egyértelműen megállapítható az, hogy általános közbeszerzési eljárás esetén az ajánlatkérőnek minősülő szervezetek számára a nemzeti értékhatár elérése esetén fennáll a közbeszerzési eljárás lefolytatási kötelezettség attól függetlenül, hogy milyen magas becsült értékű szolgáltatási koncesszióra folytatják le az eljárásukat.

Összegezve a fentieket szolgáltatási koncesszió esetében köteles az általános szabályok szerint ajánlatkérőnek minősülő szervezet közbeszerzési eljárást lefolytatni.

A Döntőbizottság ezt követően azt tette a vizsgálata tárgyává, hogy mely törvényi feltételek megléte esetén állapítható meg, hogy egy adott eljárás tárgya szolgáltatási koncessziónak minősül.

A Döntőbizottság először az irányelvi rendelkezéseket tekintette át.

Az építési beruházásra, az árubeszerzésre és a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló 2004/18/EK. irányelv 1. cikke tartalmazza a fogalom-meghatározásokat, a (3)

bekezdés vonatkozik az építési koncesszióra, míg a (4) bekezdés a szolgáltatási koncesszióra.

A (3) bekezdés szerint „Építési koncesszió”: az építési beruházásra irányuló közbeszerzési szerződéssel azonos típusú szerződés, kivéve azt a jellemzőjét, hogy a kivitelezendő építési beruházás ellenszolgáltatása vagy kizárólag az építmény hasznosításának joga, vagy e jog pénzbeli ellenszolgáltatással együtt.

(4) „Szolgáltatási koncesszió”: a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződéssel azonos típusú szerződés, kivéve azt a jellemzőjét, hogy a szolgáltatás ellenszolgáltatása vagy kizárólag a szolgáltatás hasznosításának joga, vagy e jog pénzbeli ellenszolgáltatással együtt.

Az irányelv által adott koncessziós fogalom-meghatározásokból a Döntőbizottság szerint egyértelműen megállapítható, hogy mindkét esetben az alap beszerzési tárgy egyik fajtájaként kezeli az irányelv a koncessziót. Építési koncesszió esetében rögzíti, hogy az egy építési beruházás beszerzésére irányuló eljárás, amelynek az a specifikuma áll fenn az általánoshoz képest, hogy az ellenszolgáltatás nyújtása építési beruházásért specifikusan valósul meg. Ugyanez mondható ki a szolgáltatási koncesszióra, miután a meghatározás alapeleme az, hogy a szolgáltatás nyújtására irányuló közbeszerzési szerződéssel azonos típusú szerződésnek minősül. Ennek rögzítéséből következik a Döntőbizottság szerint, hogy szolgáltatási koncesszió alapfogalmi eleme, hogy az ajánlatkérő szolgáltatást rendel meg és ezen megrendeléséhez az tartozik specifikumként, hogy ajánlatkérő részéről az ellenszolgáltatás nyújtása nem feltétlenül pénzbeli ellenszolgáltatás, hanem a szolgáltatás hasznosítási jogának az átruházása, esetlegesen pénzbeli ellenszolgáltatással együtt.

Az irányelv 17. cikke kimondja, hogy a 3. cikkének sérelme nélkül az irányelv nem alkalmazható az 1. cikk (4) bekezdésében meghatározott szolgáltatási koncesszióra. Ez a szabályozás azt jelenti, hogy az uniós közbeszerzési irányelvek tárgyi hatálya nem terjed ki a szolgáltatási koncesszióra. A 3. cikk rendelkezése azt foglalja magában, hogy: „Ha egy ajánlatkérő szerv egy ajánlatkérői szervnek nem minősülő szervezetnek különleges vagy kizárólagos jogot ad közszolgáltatási tevékenység folytatására, az e jog megadásáról szóló okiratban ki kell kötni, hogy az érintett szervezetnek az árubeszerzésre irányuló közbeszerzési szerződéseknek – tevékenysége részeként – harmadik felek részére történő odaítélésekor be kell tartania az állampolgárságon alapuló megkülönböztetés tilalmának elvét.” A Döntőbizottság szerint megállapítható, hogy a 3. cikk szabályozása nem érinti jelen jogorvoslat tárgyát, miután az nem közszolgáltatás.

A Döntőbizottság megítélése szerint az Európai Bizottság által 2000-ben kiadott 2000/C 121/02. számú koncessziókról szóló közleménye is azt az értelmezést

támasztja alá, hogy a szolgáltatási koncesszió a szolgáltatás megrendelésének egy specifikus fajtája.

A Döntőbizottság az irányelvi rendelkezéseket követően áttekintette a Kbt-nek a közbeszerzés tárgyaira vonatkozó szabályozását és a törvény indokolását.

A Kbt. 23. §-ában a jogalkotó akként határozta meg a közösségi általános közbeszerzési eljárás tárgyait, hogy „szolgáltatás megrendelése, kivéve a szolgáltatási koncessziót (242. § (4) bekezdése)”. A Döntőbizottság szerint a törvényi szabályozásból az tűnik ki, hogy a szolgáltatási koncessziót a szolgáltatás megrendelése körébe sorolta a jogalkotó és emiatt vált szükségessé kivételként történő rögzítése. A törvény indokolásában is az került rögzítésre, hogy „a szolgáltatási koncesszió a szolgáltatás-megrendelés egyik fajtája.....a szolgáltatási koncesszió, tehát egyfajta szolgáltatás-megrendelés azzal, hogy a fő eltérés az ellenszolgáltatás természetében és az ezzel járó következményekben ragadható meg.”

A Kbt. 242. § (4) bekezdése az alábbiakat mondja ki: A szolgáltatási koncesszió olyan szolgáltatásmegrendelés, amelynek alapján az ajánlatkérő a szolgáltatás nyújtásának jogát (hasznosítási jog) meghatározott időre átengedi, és ellenszolgáltatása a hasznosítási jog vagy e jog átengedése pénzbeli ellenszolgáltatással együtt.

A Döntőbizottság álláspontja szerint a Kbt. 242. § (4) bekezdésében megadott fogalom-meghatározás összhangban áll az irányelvi szabályozással és az indokolással is. A Döntőbizottság arra tekintettel, hogy a szolgáltatási koncesszió fogalmi elemének minősül az, hogy ajánlatkérő szolgáltatást rendel meg, melynek az ellenszolgáltatásának kifizetése specifikus azt vizsgálta, hogy a kérelmezett önkormányzat a közzétett pályázati felhívásában megrendelt-e szolgáltatást.

A Döntőbizottság az alábbi indokokra tekintettel a pályázati kiírás, a részletes útmutató és a szerződéstervezet alapján úgy ítélte meg, hogy kérelmezett nem rendelt meg szolgáltatást.

Egyik dokumentumban sem jelenik meg a kérelmezett, mint megrendelő, beszerző, ajánlatkérő. A megnevezése a kérelmezettnek: pályázat kiírója, használatba adó, Önkormányzat.

A pályázat tárgyaként a következők kerültek meghatározásra:

- Önkormányzat tulajdonában lévő közterületek, valamint az önkormányzat tulajdonában lévő nem közterületi ingatlanok reklámcélú hasznosítása (pályázati kiírás I. pont, részletes pályázati kiírás I. pont)
- Önkormányzat biztosítja nyertes pályázó részére a közterületek, valamint nem közterületek reklámcélú használatának, hasznosításának jogát, továbbá az önkormányzat tulajdonában lévő és a területeken elhelyezett reklámhordozók használati, hasznosítási jogát (részletes pályázati kiírás

II. pont, mely tartalmazza a használat és a hasznosítás fogalmát is, továbbá szerződéstervezet II. pont)

- Szerződés közterület reklámcélú hasznosításáról (a szerződéstervezet megnevezése)

A Döntőbizottság álláspontja szerint a pályázati eljárás tárgyának meghatározásából és a közölt feltételrendszerből nem állapítható meg, hogy az önkormányzat megrendelőként lépett volna fel, szolgáltatás nyújtását kérte volna akár a saját maga számára, akár harmadik személyek részére. A részletes pályázati tárgy meghatározásokból egyértelműen megállapítható, hogy a szerződéstervezet mellékletében tételesen megadott önkormányzati tulajdonban álló területek, valamint önkormányzati tulajdonban álló reklámhordozók használati jogát adta át, továbbá biztosította azok hasznosítási jogosultságát. A jogviszony konstrukciója alapján az rögzíthető egyértelműen, hogy az önkormányzat vagyontárgyakat ad át, azok felett biztosít meghatározott körben rendelkezési jogosultságot és ezért kéri ellenszolgáltatásként koncessziós díj megfizetését. A meghatározott jogok és kötelezettségek nem foglalnak magukba szolgáltatás megrendelésére vonatkozó elemeket, épp ellenkezőleg vagyontárgyak, illetve azokhoz fűződő jogok átadására vonatkoznak. A Döntőbizottság nem fogadta el a kérelmezőnek a pályázatok elbírálására meghatározott szempontrendszer 4. részszempontjára történő hivatkozását olyannak, hogy az megalapozná szolgáltatás megrendelését. E 4. részszempont tartalma: „az ajánlatkérő által igénybe vehető éves reklámfelület nagysága”.

Elsődlegesen rögzíthető, hogy az önkormányzat a tulajdonosa a reklámfelületeknek. Az önkormányzatot nem terheli szolgáltatás nyújtási kötelezettség az Ötv. rendelkezései értelmében reklámszolgáltatás tekintetében. Sem az Ötv., sem a helyi önkormányzat szabályozása nem minősíti önkormányzat által nyújtott szolgáltatásnak a reklámcélú szolgáltatást. A pályázati kiírásnak nem tárgya a reklámszolgáltatás, kötelező szolgáltatást nem állapít meg. Ebből következően nem kerül rögzítésre a reklámcélú szolgáltatások ellenértéke sem. Mindezek tükrében a Döntőbizottság megítélése szerint a 4. bírálati részszempont csak azt a tartalmi elemet hordozza, hordozhatja magában, amely annak nyelvtani, tartalmi értelmezése alapján megállapítható. A rövid kijelentő mondatból annyi állapítható meg, hogy kérelmezett annak közlését kérte a pályázóktól, hogy milyen nagyságú reklámfelület igénybevételének lehetőségét biztosítják a számára. Ez tartalmi szempontból azt jelenti, hogy ilyen nagyságú reklámfelület igénybevételére továbbra is az egyébként tulajdonosnak minősülő önkormányzat a jogosult. Többlet jogok és kötelezettségek meghatározásának hiányában nem állapítható meg, hogy az önkormányzat szolgáltatás nyújtását írta volna elő kötelezően a pályázók számára. Nem hagyható az sem figyelmen kívül, hogy a meghatározott alsó határra tekintettel („50 m² és alatta”) ilyen vállalás tétele nem kötelező, a nélkül is érvényes a pályázat. Ez azt jelenti, hogy az önkormányzat nem tett kötelező megajánlásra vonatkozó előírást.

A Döntőbizottság megítélése szerint a kérelmező által hivatkozott Fővárosi Ítéltábla által meghozott jogerős ítéletek sem támasztják alá a kérelmező jogorvoslati kérelmének az alaposságát.

A Döntőbizottság az előtte D.406/2008., illetve D.616/2006. szám alatt folyamatban volt jogorvoslati eljárásokban eltérő történeti tényállások alapján állapította meg a szolgáltatási koncesszió fennállását, melyet a Fővárosi Ítéltábla is elfogadott. Mindkét jogesetben az ajánlatkérőnek minősülő szervezetek szolgáltatást rendeltek meg, méghozzá az önkormányzatok által nyújtandó szolgáltatási körben és ezzel szerves összefüggésben adták át a hasznosítási jogosultságot is.

Összegezve a fentieket a Döntőbizottság a pályázati eljárás dokumentumai alapján azt állapította meg, hogy az önkormányzat nem rendelt meg szolgáltatást a pályázati eljárás tárgyaként, hanem vagyónának hasznosítására indított eljárást. Szolgáltatás megrendelésének hiányában nem állapítható meg, hogy a pályázati kiírás tárgya szolgáltatási koncesszió lett volna. A Kbt. szolgáltatási koncesszió esetében írja elő ajánlatkérőnek minősülő szervezetek esetében közbeszerzési eljárás lefolytatási kötelezettséget. A konkrét esetben, mivel a pályázati eljárás tárgya nem szolgáltatási koncesszió volt, illetve nem olyan tárgy, amely a Kbt. tárgyi hatálya alá tartozik, ezért a Döntőbizottság szerint a kérelmezett nem mellőzte jogsértően a közbeszerzési eljárás lefolytatását.

A Döntőbizottság tekintettel arra, hogy a pályázati eljárás tárgya nem tartozik a közbeszerzési törvény tárgyi hatálya alá, már nem vizsgálta azt a kérdést, hogy miként határozható meg a pályázati kiírás becsült értéke.

A Döntőbizottság a Kbt. 318. § (1) bekezdésében meghatározott hatáskörében eljárva a fenti indokokra tekintettel a Kbt. 340. § (2) bekezdés a) pontja alapján utasította el a kérelmező jogorvoslati kérelmét.

A Döntőbizottság a Kbt. 340. § (2) bekezdés f.) pontja és a Kbt. 341. § (6) bekezdése alapján döntött az eljárási költségek viseléséről.

A jogorvoslatra vonatkozó rendelkezés a Kbt. 346. § (1) bekezdésén alapul.

B u d a p e s t, 2010. október 20.

Dr. Nagy Gizella sk
közbeszerzési biztos

Székelyné Bihari Márta sk
közbeszerzési biztos

Uherné Dr. Laczi Orsolya sk
közbeszerzési biztos

A kiadmány hitelül:

Laksás Ilona

Kapják:

1. Oppenheim Ügyvédi Iroda, Dr. Mucsányi Zoltán ügyvéd (1053 Budapest, Károlyi M. u. 12.)
2. Balogh & Medveczky Ügyvédi Iroda (1026 Budapest, Pasaréti út 18. II/6.)
3. Euro Publicity Kft. (1022 Budapest, Bég u. 3-5.)
4. Mahir Cityposter Kft. (1095 Budapest, Soroksári út 121.)
5. Közbeszerzések Tanácsa Elnöke (1024 Budapest, Margit krt. 85.)
6. Irattár